

Man gik derefter til:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Lov om Lærlingeforholdet.

Forhandlingen genoptoges.

L. D. Rasmussen: Den ærede Ordfører for Venstre Hr. J. C. A. Larsen udtalte i sin Omtale af Læretidens Længde, at da Arbejdstiden er blevet betydelig forkortet, kunde det ikke ventes, at Læretiden kunde indskrænkes. Jeg maa dog i den Forbindelse gøre opmærksom paa den vældige tekniske Udvikling, der har fundet Sted. Der er adskillige Ting, som Lærlingene tidligere nødvendigt skulde lære, men som de tekniske Fremskridt nu har overflødiggjort; som Følge heraf behøver de i Virkeligheden nu kortere Tid til deres Uddannelse.

Det ærede Medlem udtalte en bestemt Tilslutning til Tanken om, at Mesteren skal betale Undervisningen i tekniske Skoler og Handelsskoler. Det ærede Medlem henviste i saa Henseende til Bestemmelsen i § 4. En saadan Forhaandstilslutning til denne Tanke glæder mig meget. Jeg er sikker paa, at det let vil kunne lykkes at faa foretaget den lille Ændring i § 4, som skal til for at gøre det til en Pligt for Arbejdsgiverne at betale Undervisningen i tekniske Skoler og Handelsskoler. Det ærede Medlem udtalte imidlertid sin Beklagelse over, at Lærlingen ofte udeblev fra den Undervisning, som Mestrene altsaa skulde have Pligt til at betale, og jeg kan ganske slutte mig til denne Beklagelse. Det er absolut uheldigt og utilladeligt, naar Mesteren har Pligt til at betale for Undervisningen, at da Lærlingen ikke møder for at modtage Undervisningen. Den maa betragtes som et Led i hans samlede Uddannelse, og som Følge deraf maa han ganske naturligt give Møde for at modtage den. Det ærede Medlem Hr. Pitzner, Ordføreren for det konservative Folkeparti, var ogsaa i nogen Grad inde paa det samme Spørgsmaal og fremsatte Ønske om, at det blev gjort til en Pligt for Lærlingen at møde ved Undervisningen. Jeg skal i og for sig ikke have noget imod, at det ved Loven fastslaas som en Pligt, at Lærlingene skal deltage i den teoretiske Undervisning, som er nødvendig for deres fuldstændige Uddannelse, naar man saa paa den anden Side ogsaa kan faa den Bestemmelse med, som den ærede Ordfører for Venstre var tilbøjelig til at gaa med til, at Mestrene skal betale for Undervisningen; og saa maa man naturligvis ogsaa sørge for, at den fornødne Tid gives Lærlingene til at modtage den.

Den ærede Ordfører for Venstre Hr. J. C. A. Larsen betragtede Bestemmelsen i § 12 om tvungen Sygeforsikring som den værdifuldeste i hele Lovforslaget, og jeg skal indrømme, at denne Bestemmelse har meget stor Værdi. Jeg vil derfor haabe, at det ærede Medlem og Venstre som Helhed vil være med til at værne denne Bestemmelse mod den Forringelse, som det ærede Medlem Hr. Pitzner syntes at være tilbøjelig til at ønske.

Det ærede Medlem og den højtærede Minister var inde paa, at det ikke gavnede at faa Bestemmelser ind i Loven, der i særlig Grad var til Gunst for den ene af Parterne, og nævnte dette ogsaa i Forbindelse med Tanken om Fastsættelsen af Lønninger. Men en Optagelse i Lærlingeloven af Lønbestemmelser og lignende vil være af uhyre stor Betydning netop i Retning af at knytte Lærlinge til Fagene, i Stedet for at de ellers maaske gaar andre Veje. I Almindelighed maa det ogsaa siges med Rette, at hele dette Forhold maa betragtes ud fra det Synspunkt, at den svage Part trænger til Lovens Støtte paa alle mulige Omraader, og det er ganske afgjort, at hvis der ikke i Loven, som jeg nævnte før, tages det tilbørlige Hensyn til Lærlingene og deres Krav og deres Forsørgeres Ønsker, ja, saa vil Tilgangen af Lærlinge til de forskellige Fag blive ganske minimal, saaledes som det allerede har vist sig i den senere Tid, og dette vil være til ubodelig Skade for de paagældende Fag. Derimod vil der, som jeg allerede nævnte i mit første Foredrag, blive stærk Tilgang af saakaldte Arbejdsdrengene og af Bude, en Udvikling, som er lidet heldig, thi man maa søge at drage Ungdommen til saadanne Virksomheder, hvor de lærer noget og bliver egnet til senere at staa paa egne Ben i betydelig større Grad, end Tilfældet er i de Beskæftigelser, jeg nys nævnte. Og der er een Ting, man ikke maa være blind for, og det er, at det ikke er ualmindeligt — har da ikke været det i den Tid, jeg kender, ude i det praktiske Liv —, at Lærlinge har været brugte til Budtjeneste. I det første Aar af deres Læretid bruges Lærlingene nu i ikke ringe Grad til Budtjeneste, og den Fare ligger nær, at de vil blive benyttet til Budtjeneste i stigende Grad, i det Øjeblik Lønningen til dem er saa lav, at det kan betale sig for Mesteren at anvende Lærlingene til Budtjeneste i Stedet for at antage Bude dertil. Jeg peger paa denne Fare, fordi man allerede fra det praktiske Liv ved, at man til Tider er tilbøjelig til at bruge Lærlingene som Bude.

Man kræver, at Lovgivningen ikke maa